# Євангелія від Марка 8

Друге помноження хлібів 1-10; Ісус викриває фарисеїв 11-21; оздоровлення сліпого 22-26; Петро визнає Ісуса Христом 27-30; Ісус закликає нести хрест 31-38.

1 За тих днів, як знову була сила народу, їсти ж не мали що, то закликав учнів і каже їм:

2 "Шкода мені люду, - ось уже три дні перебуває зо мною, а не має що їсти.

3 Коли відпущу голодних додому, ослабнуть дорогою; деякі бо з них поприходили здалека."

4 Тож відказали йому учні його: "З чого й хто міг би нагодувати їх хлібом ось тут у пустелі?"

5 Він же спитав їх: "Скільки маєте хлібів?" "Сім", - відказали ті.

6 Тоді повелів він народові сісти на землю і, взявши сім хлібів та воздавши хвалу, поламав їх та й дав своїм учням, щоб роздавали, і вони роздали народові.

7 Мали й дещо риб, тоді поблагословив і їх і наказав теж роздати.

8 І вони їли й наситились, ще й поназбирали полишених куснів аж сім кошиків;

9 було ж їх із чотири тисячі. І відпустив їх.

10 А ввійшовши відразу в човен із своїми учнями, прибув у Далманутський край.

11 Тоді вийшли фарисеї й завели з ним суперечку - вимагали від нього знаку з неба, ставивши його на пробу.

12 Зідхнув же він з усього свого духу та й каже: "Чого бо це поріддя домагається знаку? Істинно кажу вам: Не дасться отому поріддю знаку!"

13 І покинувши їх, знову сів у човен і поплив на той бік.

14 Учні ж забули взяти хліба - мали з собою лиш один хліб у човні.

15 І наказував їм, кажучи: "Глядіть, бережіться фарисейської закваски та закваски Іродової!"

16 І стали перемовлятись про те, що не мають хліба.

17 Ісус, довідавшись про те, каже до них: "Чого перемовляєтесь про те, що хліба у вас нема? Невже ж іще не збагнули, не второпали? Невже ж іще у вас нечуле серце?

18 Маючи очі - не бачите? Маючи вуха - не чуєте? Не пам'ятаєте,

19 як я ламав п'ять хлібів на п'ять тисяч? Скільки ви повних кошиків із куснями зібрали?" - "Дванадцять" - кажуть йому.

20 "А коли я помножив сім хлібів на чотири тисячі, скільки ви повних кошиків із куснями зібрали?" - "Сім", - кажуть.

21 І він сказав їм: "То й ще не розумієте?"

22 Приходять же вони у Витсаїду, і ось приводять йому сліпого та й просять його, щоб його доторкнувся.

23 Узявши ж сліпого за руку, вивів він його за село і, слиною помазавши йому очі, поклав на

нього руки та й спитав його: "Чи бачиш щонебудь?"
24 Глянув той і каже: "Бачу людей, - наче б дерева ходячі!"
25 Тоді знову поклав він йому на очі руки і той прозрів, і одужав, і почав бачити усе і здалека, і чітко.
26 І послав його додому, кажучи: "Навіть у село не входь."
27 І пішов Ісус із своїми учнями до сіл Филипової Кесарії, і дорогою розпитував учнів своїх, мовивши до них: "За кого мене люди мають?"
28 Ті йому й відказали: "Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, а ще інші за котрогось із пророків."
29 "А ви, - спитав їх, - що кажете про мене: хто я?" Озвавсь Петро та й каже до нього: "Ти - Христос."
30 Але наказав їм гостро, щоб нікому не говорили про нього.
31 І він узяв навчати їх, що Синові Чоловічому багато треба вистраждати, а й відцураються його старші, первосвященики та книжники, буде він убитий, по трьох же днях воскресне.
32 А говорив про це відкрито. Тоді Петро, взявши його набік, заходився йому докоряти.
33 Він же, обернувшись і глянувши на своїх учнів, скартав Петра і сказав: "Геть від мене, сатано! Бо гадаєш ти не про те, що Боже, лише про те, що людське."
34 І прикликавши народ разом із своїми учнями, сказав їм: "Коли хтось хоче йти за мною, хай зречеться себе самого, візьме на себе хрест свій і йде слідом за мною.
35 Бо хто хоче спасти свою душу, той її погубить; а хто погубить свою душу мене ради та Євангелії, той її спасе.
36 Бо яка користь людині здобути світ увесь, а занапастити свою душу?
37 Що бо людина може дати взамін за власну душу?
38 Хто, отже, буде соромитися мене й моїх слів перед цим родом перелюбним та грішним, того посоромиться і Син Чоловічий, коли прийде у славі Отця свого з святими ангелами."